

USNESENÍ

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ireny Noskové a soudců JUDr. Renaty Polákové a Mgr. Zdeňka Lehovce ve věci

žalobce: **Agentura NKL, s.r.o.**, IČO 61504823
sídlem Slovanský ostrov 226, Praha 1
zastoupen advokátem JUDr. Alešem Kolářem
sídlem Rumunská 29/21, Praha 2

proti
žalované: **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

o zaplacení 25 264 579 Kč s příslušenstvím, k odvolání žalobce proti usnesení Obvodního soudu pro Prahu 7 ze dne 24. února 2022, č. j. 8 C 429/2020-137,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se v napadeném výroku II. o zastavení řízení a ve výroku III. o nákladech řízení **p o t v r z u j e**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Napadeným usnesením soud prvního stupně opravil záhlaví svého usnesení ze dne 14. 10. 2021, č. j. 8 C 429/2020-125, tak, že nesprávné označení soudu nahradil správným „Obvodní soud pro Prahu 7“ (výrok I.), zastavil řízení (výrok II.), a rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok III.).
2. Důvodem pro zastavení řízení bylo neuhrazení soudního poplatku ze žaloby. Soud prvního stupně konstatoval, že žalobce vyzval k zaplacení soudního poplatku ve výši 1 263 229 Kč. Žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků, jeho žádosti však nebylo vyhověno usnesením ze dne 15. 7. 2021, č. j. 8 C 429/2020-102, které odvolací soud potvrdil usnesením ze dne 31. 8. 2021, č. j. 70 Co 276/2021-110. Žalobce podal opakovanou žádost o osvobození od soudních poplatků, řízení o ní bylo pro překážku věci rozhodnuté zastaveno usnesením ze dne 14. 10. 2021, č. j. 8 C 429/2020-125, ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 17. 12. 2021, č. j. 70 Co 402/2021-133. Soud prvního stupně poté znovu vyzval žalobce k zaplacení soudního poplatku, žalobce však soudní poplatek nezaplatil. Dle § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, soud prvního stupně řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavil.
3. Proti výroku II. usnesení soudu prvního stupně podal žalobce včasné odvolání. Soudu prvního stupně vytkl, že pochybil při výkladu důvodů žaloby. Uvedl, že žaloba byla podána jako žaloba o náhradu škody, a skutečnost, že žalobce odkazoval na zákon č. 240/2000 Sb., krizový zákon, nezbavila dle názoru žalobce soud povinnosti posoudit celou věc v kontextu a zvážit, zda se nejedná o žalobu z titulu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem. Zastavením řízení pro nezaplacení soudního poplatku soud znemožnil projednání nároku po věcné stránce a tedy

Shodu s prvopisem potvrzuje Ilona Jiranová

i posouzení toho, zda se vznesený nárok může opírat o § 36 krizového zákona, nebo zda jej lze podřadit pod zákon č. 82/1998 Sb. Soudní poplatek měl být dle žalobce vyměřen dle položky 8a sazebníku soudních poplatků ve výši 2 000 Kč, nikoli ve výši vyměřené soudem prvního stupně dle položky 1 sazebníku soudních poplatků. Žalobce vyjádřil přesvědčení, že v důsledku zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku mu byl znemožněn přístup soudu a řádné věcné projednání žaloby. Navrhl, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno.

4. Odvolací soud po zjištění, že odvolání je přípustné, bylo podáno včas a osobou k tomu oprávněnou, z podnětu odvolání přezkoumal napadené usnesení včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, aniž bylo nutno pro tento účel nařídít jednání (§ 214 odst. 2 písm. c/ o.s.ř.). Zjistil, že odvolání žalobce nelze považovat za opodstatněné.
5. Pokud jde o názor žalobce, že v projednávané věci by měla být žaloba zpoplatněna částkou 2 000 Kč podle položky 8a sazebníku soudních poplatků, odvolací soud se k němu vyjádřil již ve svém usnesení ze dne 31. 8. 2021, č. j. 70 Co 276/2021-110, tak, že jej nepovažuje za správný. Sazebník soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v položce 8a výslovně stanoví, že částkou 2 000 Kč je zpoplatněna žaloba o náhradu škody nebo jiné újmy způsobené při výkonu veřejné moci nezákonným rozhodnutím, rozhodnutím o vazbě, trestu nebo ochranném opatření nebo nesprávným úředním postupem – explicitně tedy vyjadřuje, že se jedná o žaloby o nárocích podle zák. č. 82/1998 Sb. Takový nárok však žalobce žalobou neuplatnil. Je to přitom žalobce, který je povinen v žalobě tvrdit skutkové okolnosti, z nichž dovozuje svůj nárok. V tomto případě žalobce bez ohledu na to, že svůj nárok právně kvalifikoval jako náhradu škody dle krizového zákona, vymezil skutkově nárok tak, že nepřipadalo v úvahu uvažovat o jeho podřazení pod zákon č. 82/1998 Sb. Dle zákona č. 82/1998 Sb. je možno posoudit takové nároky, u nichž ze skutkových tvrzení vyplývá, že ze strany státních orgánů mělo dojít k vydání nezákonného rozhodnutí nebo k nesprávnému úřednímu postupu. Ze skutkových tvrzení, která žalobce uvedl v žalobě, však nic takového nevyplývá, žalobce neoznačil žádná rozhodnutí státních orgánů, které považuje za nezákonná, ani nevymezil žádný úřední postup, který by shledával nesprávným. Svá skutková tvrzení přitom dále nedoplnil a žádnou změnu žaloby nenavrhol. Ze žalobních tvrzení tak není možné učinit jiný závěr, než ten, že se jedná o žalobu o náhradu škody podle zákona č. 240/2000 Sb., krizový zákon. Zákon o soudních poplatcích přitom neobsahuje žádné speciální ustanovení, které by přiznávalo žalobci v této věci zákonné osvobození (věcné ani osobní), ani které by výši soudního poplatku z takové žaloby upravovalo zvláště, takže při jejím zpoplatnění je nutno postupovat podle ustanovení obecných, tj. podle § 6 odst. 1, 2 zákona o soudních poplatcích a pol. 1 odst. 1 sazebníku soudních poplatků.
6. Soud prvního stupně tedy postupoval zcela správně, když vyměřil soudní poplatek v závislosti na výši žalované částky na 1 263 229 Kč. Pokud se žalobce rozhodl soudní poplatek v této výši nezaplatit, nemůže se v žádném případě jednat o odeření přístupu k soudu. Věcné neprojednání nároku není důsledkem postupu soudu, ale důsledkem rozhodnutí žalobce nezaplatit soudní poplatek.
7. Vzhledem k tomu, že žalobci nebylo přiznáno osvobození od soudních poplatků, byl povinen zaplatit soudní poplatek z podané žaloby. Žalobce soudní poplatek ani na opakovanou výzvu nezaplatil, soud prvního stupně tedy postupoval správně, když dle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích řízení pro nezaplacení soudního poplatku zastavil. Odvolací soud proto jeho rozhodnutí podle § 219 o.s.ř. jako správné potvrdil jak v napadeném výroku II. o zastavení řízení, tak i v závislém výroku III. o nákladech řízení.
8. O nákladech odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. a contrario, když procesně úspěšné žalované žádné náklady odvolacího řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je dovolání přípustné, jestliže na základě dovolání podaného do dvou měsíců od doručení rozhodnutí k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí odvolacího soudu závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak (§ 237, § 239 a § 240 odst. 1 o.s.ř.).

Praha dne 28. dubna 2022

JUDr. Irena Nosková v.r.
předsedkyně senátu